

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 30 juli 2026 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie.

Samenvatting

Klager heeft zich op [d.d.] met zijn klacht tot de klachtencommissie van Fivoor gewend. De klachtencommissie heeft de klacht op [d.d.] ontvangen. In zijn klacht heeft klager een schadevergoedingsverzoek opgenomen. Met het schadevergoedingsverzoek verzoekt klager de klachtencommissie om hem een billijke schadevergoeding toe te kennen voor de geleden schade.

Verweerder heeft schriftelijk op de klacht gereageerd op [d.d.]. Klager heeft kennis kunnen nemen van deze reactie.

Tijdens de hoorzitting op [d.d.] is de klacht inhoudelijk behandeld.

Klager is het niet eens met de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie (art. 3:2 lid 2 sub a Wvvgz).

Verweerder heeft gemotiveerd verweer gevoerd tegen de klacht.

De klachtencommissie komt, met inachtneming van de standpunten van zowel klager als verweerder, tot het oordeel dat de klacht ongegrond is.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De klachtencommissie stelt vast dat klager in het kader van een zorgmachtiging in zorg is bij [d.d.]. Uit de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen wordt duidelijk dat klager lijdt aan een psychische stoornis. Daarnaast is klager bekend met het gebruik van cannabis.

De verleende zorgmachtiging legitimeert, onder andere en voor zover relevant voor de behandeling van de klacht, het toedienen van medicatie als vormen van verplichte zorg.

Op grond van hetgeen partijen naar voren hebben gebracht en ter zitting ter sprake is gekomen, overweegt de commissie het volgende. Op [d.d.] zou klager zijn depot krijgen. Klager heeft dit depot aanvankelijk geweigerd. Hierop is verplichte zorg aangezegd. Op [d.d.] heeft klager zich alsnog gemeld voor toediening van zijn depot.

Gelet op de recente psychotische decompensatie, de voorgeschiedenis van medicatie-ontrouw en het beperkte ziektebesef acht de commissie het op dit moment niet verantwoord de medicatie te staken. De commissie is van oordeel dat de maatregel proportioneel is teneinde het ernstig nadeel, maatschappelijke teloorgang, agressie en mogelijk een nieuwe opname te beperken of voorkomen. Dit nadeel wordt gevonden in het gevaar dat klager opnieuw stopt met medicatie, psychotisch decompenseert en zich aan de zorg onttrekt. De commissie acht minder ingrijpende maatregelen niet toereikend, nu is gebleken dat klager de medicatie weigert en de vrijwillige samenwerking niet langer toereikend is op het moment dat klager decompenseert. De verplichte medicatie is eerder effectief gebleken. In 2025 is klager opnieuw gestart met antipsychotica en sindsdien is er sprake geweest van herstel en stabilisatie van het toestandbeeld. Op grond van het voorgaande oordeelt de commissie de klacht gericht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie **ongegrond**.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht **ongegrond**.